

Nr 51.

Av herr **Mogård**, *angående lönegradsplacering för uppsyningsmannen vid kroppssjukhuset å Långholmen K. Ståhl.*

Frågan om fångvårdspersonalens löneställning var för några år sedan föremål för utredning genom särskilt tillkallade sakkunniga. Utredningen föreslog bl. a. uppflyttning i lönegrad av viss personal. I samband med utredningen företogs icke någon undersökning av arbetsförhållandena vid kroppssjukhuset å Långholmen, och någon uppflyttning i lönegrad av den vid sjukhuset tjänstgörande uppsyningsmannen, som är uppförd i lönegrad Ca 15, föreslogs icke. I avgivet remissyttrande betonade emellertid kungl. fångvårdsstyrelsen starkt, att de arbetsuppgifter, som vila å uppsyningsmannen i fråga, äro av sådan art och omfattning, att de väl skulle motivera hans uppflyttning till uppsyningsman av 1 klass, lönegrad Ca 17. Frågan togs åter upp av fångvårdsstyrelsen 1948, varvid statskontoret avstyrkte men statens lönenämnd tillstyrkte föreslagen uppflyttning. Departementschefen fann dock icke tillräckliga skäl föreligga härtill men föreslog ett personligt lönetillägg på 600 kronor om året, vilket också blev riksdagens beslut.

De skäl, som tidigare åberopats till stöd för den begärda uppflyttningen, kvarstå alltså. Långholmen har en sjukavdelning på 40 platser och är dessutom centralsjukhus för hela fångvårdsklientelet, dit fångar från hela landet remitteras för utredning och vård. Sedan Stockholms stads rannsagningsfängelse överförts till Långholmen har arbetet betydligt ökat i omfattning. Likaså ha de medicinska landvinningarna på senare tid i vissa avseenden föranlett ökade arbetsuppgifter. Jourtjänsten har också blivit mer maktpåliggande sedan den nya verkställighetslagen trädde i kraft. Allt som allt synes uppsyningsmannabefattningen vid sjukhuset vara lika omfattande som och på sitt sätt mer ansvarsfull än någon av de åtta tjänster såsom uppsyningsman av 1 klass, som finnas inom fångvårdsstaten.

Det bör vidare framhållas, att den nuvarande innehavaren av tjänsten, uppsyningsmannen Karl Ståhl, nedlagt ett synnerligen förtjänstfullt och långvarigt arbete i fångvårdens tjänst och att han synes vara väl förtjänt av den uppmuntran en lönegradsuppflyttning skulle innebära.

Det kan tilläggas, att Ståhl från den 1 juli 1942 hade förordnande som uppsyningsman av 1 klass men att detta förordnande upphörde 1946, då den nya löneregleringen trädde i kraft.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag,
att riksdagen måtte besluta, att uppsyningsmannen vid
kroppssjukhuset å Långholmen Karl Ståhl måtte uppflyt-
tas i lönegrad Ca 17.

Stockholm den 23 januari 1951.

Bertil Mogård.